

tror sådan set, det er vigtigt, at man også har en helhed for tingene, og jeg synes det er fint med den ramme, der er skabt for en helhed i det europæiske samarbejde.

Så forholder jeg mig altså konkret til det med værdigrundlaget. Det her er jo ikke sådan en filosofisk erklæring, det er en konkret politisk erklæring. Det har nogle konsekvenser, når man siger, at man skal have respekt for menneskerettighederne – det er jeg udmærket godt klar over at hr. Søren Krarup ikke synes er en god idé – og man skal også have rettigheder for personer, der tilhører mindretal etc. etc.

Jeg er udmærket godt klar over, at hr. Søren Krarup og hans parti ikke synes, at det her værdigrundlag er godt. Jeg synes, det er et fremragende værdigrundlag.

Kl. 14:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for Enhedslisten, hr. Per Clausen.

Kl. 14:01

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Når Enhedslisten mener, at det er et blandt mange grundlæggende problemer i Lissabontraktaten, at man på en række områder fastlægger, hvad der er den rigtige politik, skyldes det ikke, at der ikke også er værdier og begreber nævnt i Lissabontraktaten, som vi nærer sympati for, men jo at det grundlæggende, som det også slås fast i Lissabontraktaten, er, at det her handler om at sikre den frie bevægelighed, det handler om at sikre, at der kan være det, man kalder fri konkurrence, og – har det jo vist sig i de seneste måneder – også fri konkurrence, når det handler om løn- og arbejdsvilkår. Det slås altså fast i Lissabontraktaten, at der er tale om, at der skal føres en liberalistisk økonomisk politik, og det, der er målsætningen, er mere privatisering, mere udlicitering og på en række områder afvikling af offentlig velfærd. Det er jo det, der er det grundlæggende problem. Og så hjælper det efter vores opfattelse ikke meget, at der er nogle henvisninger til nogle i øvrigt smukke, men måske alligevel lidt luftige værdier.

Ellers må man jo sige, at vi har debatten om den ratificering, som nogle medier i dag har kaldt den hemmelige ratificering. Det er gået op for nogle store dagblade i Danmark, at der nok ikke har været den store folkelige debat om Lissabontraktaten. Det er vel også gået op for dem, at de selv har forsømt at sætte fokus på det ...

svindelnummer, vil jeg godt tillade mig at kalde det, som en række ledende politikere har gennemført i de senere år, og som har handlet om at få nøjagtig den samme forfatningstraktat, som faldt ved folkeafstemningerne i Frankrig og Holland, igennem uden at få den til folkeafstemning.

Der er ingen tvivl om, at meget af debatten om folkeafstemning og hvordan den folkelige inddragelse kunne være i det her, ville have været anderledes, hvis Jyllands-Posten og Politiken havde haft samme linje i dækningen i det sidste halve år, som de før har haft. Så havde vi fået en helt anden diskussion og sikkert også et større folkeligt engagement, ikke mindst et folkeligt engagement omkring det, der handler om at få gennemført en ordentlig demokratisk proces.

Her i dag er man så igen kommet med den der meget tydelige tilkendegivelse fra befolkningens side. Politiken har lavet en af disse vidunderlige undersøgelser af, hvad befolkningen mener, hvor det viser sig, at blandt dem, der svarer, er det 74 pct., der gerne vil have en folkeafstemning. Det skal nok passe, at det ikke er fuldstændig videnskabeligt korrekt, men jeg tror, at de partier, der i dag sikrer, at man får vedtaget den her traktat uden en folkeafstemning, skal være klar over, at uanset hvad danskerne mener om det konkrete indhold af traktaten, så står de uforstående over for, at det åbenbart er nødvendigt at undgå en folkeafstemning for at få den vedtaget.

Det bliver jo ikke mindre interessant set i lyset af, at det jo har vist sig, at det var meget vigtigt at få den vedtaget i Danmark præcis her i den måned, som vi er i nu. I første omgang troede vi såmænd, at det mest handlede om, at man skulle hjælpe jaserne i Irland til at få et ja, fordi de så kunne henvise til, at endnu et land havde ratificeret traktaten, sådan at det ville være upassende og forkasteligt og forkert, hvis man i Irland stemte nej. Det er præcis, som vi jo har fået at vide her i den danske debat, nemlig at det med at genrejse det spørgsmål, der vedrører konfliktretten, i forhold til Lissabontraktaten er upassende, fordi en lang række lande har ratificeret den, selv om vi godt nok er i den situation, at vi godt kendte dommene, inden de for alvor gik i gang med at ratificere den, og en hurtig og beslutsom indsats fra regeringens side formentlig kunne have skabt os et helt andet udgangspunkt.

Men i de seneste dage er det jo gået op for os – takket være udenrigsministerens indimellem